

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Gž.br.692/2019

APELACIONI SUD KOSOVA u veću sudija: Milena Đerić, predsednik veća, Gani Avdiu i Valon Totaj, članovi veća, u pravnoj stvari tužioca R. J, iz G., koga po punomoćju zastupa advokat B. D., iz G., protiv tužene Opština G.- Direkcija za Obrazovanje, koju zastupa ovlašćeni zastupnik A. M. iz G., radi isplate otpremnine i jubilarne nagrade, odlučujući po žalbi ovlašćenog zastupnika tužene protiv presude Osnovnog suda u Gnjilanu, broj: P.br.201/2018 od 07.12.2018.godine, u sedinici od 26.11.2020.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba ovlašćenog zastupnika tužene Opštine G. - Direkcija za Obrazovanje, a presuda Osnovnog suda u Gnjilanu, P.br.201/2018 od 07.12.2018.godine, **SE POTVRĐUJE**, osim dela uračunavanja kamate koja **SE PREINAČUJE** i dosuđuje se tako da se kamata ima obračunati od dana donošenja presude prvostepenog suda, i to od dana 07.12.2018.godine pa do konačne isplate.

Obrazloženje

Ožalbenom presudom Osnovnog suda u Gnjilanu, broj: P.br.201/2018 od 07.12.2018.godine u stavu I dispozitiva usvojen je kao osnovan tužbeni zahtev tužioca R. J. iz G., te je obavezana tužena Opština G., Direkcija za Obrazovanje, da tužiocu plati tri plate zbog odlaska u penziju u iznosu od 1.377.27€, I da plati jubilarnu nagradu od 150% od osnovne plate, u iznosu od 607.50 €, sa zakonskom kamatom od 8% počevši od 23.02.2018.godine pa do konačne isplate, a sve to u roku od 7 dana od dana prijema ove presude, a pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom II dispozitiva ožalbene presude obavezana je tužena Opština G., Direkcija za Obrazovanje, da tužiocu plati troškove postupka u iznosu od 135€.

Stavom III dispozitiva ožalbene presude tužilac je oslobođen od troškova parničnog postupka.

Protiv ožalbene presude žalbu je u zakonskom roku uložio ovlašćeni zastupnik tužene zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupaka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i

pogrešne primene materijalnog prava sa predlogom kao u samoj žalbi. Punomoćnik tužioca je dao odgovor na žalbu sa predlogom kao u istoj.

Apelacioni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 194 Zakona o parničnom postupku, te je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene žalbenih navoda našao:

Žalba nije osnovana.

Prema stanju u spisima predmeta proizlazi kao nesporno da je tužilac tužbom od 23.02.2018.godine pokrenuo parnični postupak protiv tužene po predmetu spora – radi isplate otpremnine i jubilarne nagrade. Tužena je u odgovoru na tužbu od 09.03.2018.godine osporila tužbeni zahtev kao neosnovan u celosti sa obrazloženjem da Zakonom o Penzijskim Šemama koje finansira država od 06.05.2014.godine ne predviđa takvo pravo po tužbi i tužbenom zahtevu, kao i da svaki sporazum koji predviđa ova prava van ovog zakona ne proizvodi pravno dejstvo, kao i da je tužbeni zahtev zasnovan na Kolektivnom Ugovoru za Obrazovanje koji je zasnovan na Zakonu o Radu kojim nisu predviđene ovakve beneficije i predložila da tužbeni zahtev bude odbijen kao neosnovan. Na ročištu od 07.12.2018.godine prisustvovali su tužilac sa punomoćnikom i ovlašćeni zatsupnik tužene. Punomoćnik tužioca je izjavio da tužilac ostaje pri tužbi i tužbenom zahtevu, i predložio sudu da izvede materijalne dokaze koje je podneo. Takođe je precizirao tužbeni zahtev tako da na ime jubilarne nagrade tužena treba da tužiocu isplati iznos od 607.50€, dok ostatak zahteva ostaje nepromenjen. Ovlašćeni zastupnik tužene je izjavio da tužena ostaje pri odgovoru na tužbu sa obrazloženjem da su jubilarna nagrada i otpremnina van roka predviđenog Zakonom o Radu , Opšteg Kolektivnog Ugovora i Kolektivnog Ugovora za Obrazovanje, koji je bio na snazi u vreme penzionisanja. Prvostepeni sud je potom sproveo postupak, izveo dokaze i nakon toga odlučio na način kako je napred navedeno.

Ispitujući prvostepenu presudu, Apelacioni sud nalazi da ista nije zahvaćena bitnim povredama odredbama ZPP-a, na koje je žalbeni sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a žalbom se neosnovano ukazuje na bitnu povredu iz člana 182 st 2 tačka n) ZPP-a. Pobijana presuda je u dovoljnoj meri jasna i razumljiva, dispozitiv iste je u skladu sa razlozima o bitnim činjenicama datim u obrazloženju, a razlozi o bitnim činjenicama su u logičkoj vezi sa izvedenim dokazima.

Na osnovu izvedenih dokaza prvostepeni je sud na nesumljiv način utvrdio da je tužilac bio u radnom odnosu kod tužene,odnosno u Osnovnoj Školi „B. C...” u G. kao nastavnik sve do 28.07.2017.godine kada je Odlukom tužene 64534 od 29.06.2017.godine zbog ispunjavanja zakonskih uslova, odnosno 65 godina radnog staža penzionisan. Tužilac se obraćao tuženoj zahtevom od dana 05.01.2018.godine,ali je tužena dana 26.01.2018.godine kojim je odbila zahtev tužioca.Tužilac je potom kako bi ostvario svoja novčana potraživanja, podneo tužbu prvostepenom sudu. Nije sporno među strankama da je tužilac zbog ispunjavanja zakonskih uslova, odnosno godine starosti od 65 otišao u penziju i da isti ima radni staž u prosveti kao nastavnik preko 40 godina.

Činjenično stanje onako kako je napred navedeno među parničnim stranama nije ni sporno, te su žalbeni navodi kojima se ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, neosnovani. Pri tako utvrđenom činjeničnom stanju prvostepeni je sud pravilnom primenom materijalnog prava našao da je tužbeni zahtev osnovan, te je isti i usvojio. Apelacioni sud je našao da je prvostepeni sud ispravno utvrdio da se u konkretnom slučaju odlaska tužioca u penziju imaju primeniti odredbe Kolektivnog Ugovora za Obrazovanje. Članom 35 stav 8 i 9 propisana su prava u slučaju odlaska zaposlenog u penziju, i to u visini od po tri mesečne plate koje je radnik ostvario u zadnja tri meseca, odnosno u slučaju ispunjenja uslova za isplatu jubilarne nagrade. U konkretnom

slučaju prvostepeni sud je ispravno konstatovao da je tužilac ispunio uslove za isplatu jubilarne nagrade, te da mu po tom osnovu pripada 150 % od osnovne plate, obzirom da ima preko 40 godina radnog iskustva, a isto tako kada je u skladu sa članom 9 tužiocu dodelio tri plate zbog odlaska u penziju, te je prvostepeni sud ispravno postupio kada je usvojio tuzbeni zahtev. Kolektivni Ugovor za Obrazovanje Kosova od 18.04.2017.godine je donet na osnovu Zakona o Radu, odnosno na osnovu Opšteg Kolektivnog Ugovora, čije se odredbe primenjuju na celoj Teritoriji Kosova i na sve poslodavce koji na bilo koji način obavljaju ekonomske, ne-ekonomske aktivnosti i državne službe. Sektor za Obrazovanje se finansira iz budzeta Republike Kosova i Opštine, koja je dužna da obezbedi budzet na lokalnom nivou, kao i da ispuni svoju obavezu prema tužiocu i isplati mu otpremninu kad ode u penziju i jubilarnu nagradu u trenutku kada je tužilac stekao uslov za to, bez obzira što tužilac ima rok od 30 dana da se obrati zahtevom poslodavcu povodom svog potraživanja. Kolektivni Ugovor za Obrazovanje Kosova je zaključen između Ministarstva za Obrazovanje, Nauku i Tehnologiju i Sindikata za Obraovanje, Nauku i Kulturu za celo Kosovo, na centralnom nivou, te takođe obavezuje i na lokalnom nivou.

Iz navedenog su razloga, žalbeni navodi kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava neosnovani, ostali žalbeni navodi nisu od uticaja na zakonitost i pravilnost pobijane presude.

Na osnovu svega napred navedenog, Apelacioni sud je našao da je žalba neosnovana, te je istu odbio, a prvostepenu presudu potvrdio i u smislu člana 194,195.st.1.tč.d) i e), a u vezi čl.200 ZPP odlučeno je kao u izreci ove presude.

APELACIONI SUD KOSOVA

Gž.br.692/2019 od 26.11.2020.godina

Predsednik Veća, Sudija

Milena Đerić
